

## **Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 09 marca 2006 r., sygn. akt V KK 271/05**

*Teza: W określonych okolicznościach, kilkumiesięczne przedziały czasowe pomiędzy kolejnymi zachowaniami sprawcy składającymi się na czyn ciągły, mogą być traktowane jako krótkie odstępy czasu w rozumieniu art. 12 k.k.*

„W pozostałych czynach ciągłych odstępy czasu pomiędzy poszczególnymi zachowaniami skazanego kształtowały się różnie, zazwyczaj od jednego dnia do miesiąca, a w stosunku do pokrzywdzonego Szymona O. dwukrotnie były dłuższe, gdyż sięgały wówczas dwóch i pięciu miesięcy. Nawet tak długie odstępy czasu nie przekreślały jednak możliwości zastosowania konstrukcji czynu ciągłego, jeśli uwzględni się całokształt elementów podmiotowych i przedmiotowych charakteryzujących podjęty z góry przez Wojciecha K. zamiar, jego przeżyty, zamierzeń i oczekiwań, a jednocześnie ścisłą więź łączącą poszczególne zachowania sprawcy, takie same wobec wybranego przezeń małoletniego, powtarzane w przedziałach czasowych uzależnionych od wielu okoliczności, często niezależnych od skazanego bądź zależnych tylko częściowo. (...) Wprawdzie uregulowanie przyjęte w przepisie art. 6 § 2 k.k.s. dotyczy z oczywistych względów przestępstw skierowanych przeciwko finansowym interesom Skarbu Państwa, niemniej jednak można uważać je za wskazówkę ustawodawcy co do rozumienia terminu "krótki odstępy czasu" użytego również w innych ustawach, a w tym w Kodeksie karnym. Wniosek ten jest tym bardziej uprawniony na tle realiów rozpoznanej sprawy, w której tak istotne znaczenie ma prawidłowa wykładnia pojęcia czynu ciągłego, skoro tym samym pojęciem posłużył się ustawodawca w Kodeksie karnym skarbowym. Wszelako nie wolno tracić też z pola widzenia wniosków wynikających z faktu, że sformułowanie użyte w art. 6 § 2 k.k.s.: "za krótki odstępy czasu uważa się okres do 6 miesięcy", obowiązuje dopiero od dnia 17 grudnia 2005 r., po wejściu w życie ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 178, poz. 1479), na mocy której w tym samym przepisie zmodyfikowana także została podmiotowa przesłanka czynu ciągłego. Obowiązująca poprzednio regulacja prawna, której treść była taka sama jak w art. 12 k.k., brzmiała zaś następująco: "za krótki odstępy czasu uważa się okres kilku miesięcy", a więc i tak, w sposób znaczący, różniła się od poglądów prezentowanych przez przedstawicieli nauki. (...)”